

OBISK SADOVNJAKA KMETIJSKEGA INŠTITUTA SLOVENIJE

V ponedeljek, 12. 10. 2015 smo obiskali sadovnjak na Brdu pri Lukovici. Najprej smo poskusili jabolka, potem pa spoznali sorte in kakovosti jabolk. Plodove lahko uvrstimo v 1. ali 2. kakovost. Debelejša od 7 cm sodijo v 1. kakovost, drobnejše od 7. cm in debelejše od 6. cm pa v 2. kakovost. Drobnejša jabolka ali taka z nepravilnostmi, poškodbami so namenjena za predelavo. Gnila jabolka so neuporabna. Jabolka naložijo v zaboje po 15 kg in 300 kg. 300 kg zaboje odpeljejo v trgovci s kamioni. Da jih lahko razložijo, zaboje skupaj z jabolki potopijo v vodo. Ker so lažja od vode splavajo na površino, kjer jih z lahkoto poberejo. Pri hruškah to ne deluje, ker so težje od vode. Potem smo spoznali za sadovnjak koristne živali in njihov pomen. Psi odganjajo nepridiprave in jedo voluharje, mačke prav tako jedo voluharje, krti jedo tudi mladiče voluharjev, tako se ne morejo preveč namnožiti. Tudi lisice jedo voluharje, zato jih sadjarji privabljuje. Deževniki so zelo koristni, saj jedo odmrlo zemljo, njihovo iztrebki (glistine) pa so dobro gnojilo. Ptice pa jedo žuželke in sadje, zato jih sadjarji privabljuje s sadnim drevjem, katerega ne oberejo, da imajo ptice hrano in z valilnicami, katere morajo imeti premer 11 cm. Biti morajo čim globlje, sama odprtina pa mora imeti premer 32 mm. To zadostuje poljskemu vrabcu in navadni sinici. Valilnice vsako pomlad in jesen očistijo, da se v njih ne naredijo pticam škodljivi organizmi. Gosi imajo za okras, ribe pa zato, ker so dober pokazatelj škropljenja (če škropijo preveč ali z neustreznimi sredstvi ribe poginejo). Potem smo obhodili del sadovnjaka. Večji del so bile jablane. Jabolka obiramo od spodaj navzgor zato, da če padejo dol, ne poškodujejo še ostalih. Obiramo jih tako, da jih nežno potegnemo navzdol in zasukamo. Če jabolko ni zrelo, se bo težko utrgalo. Pri obiranju moramo paziti na peclje: da so topi in ne koničasti, saj le ti lahko v zaboju poškodujejo ostala jabolka. Nad sadovnjakom postavljena mreža ščiti drevesa pred točo.

Potem smo odšli v čebelarški muzej na prostem, kjer smo si ogledali čebelje panje, panjske končnice in čebele. Na tablah smo prebirali informacije o čebelah in medovitih rastlinah. Ogledali smo si tudi čebelnjake.

Jakob Žvab, 7.b